

75
3/к.с. 3/2003
28.02.2003

БЪЛГАРСКА ЛЮТЕРАНСКА ЦЪРКВА
гр. София, ул. "Капитан Андреев" № 4, тел. /02/ 963 42 44

ДО
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

*относно Определение на
Конституционен съд
от 13.02.2003 г.*

УВАЖАЕМИ Г-ДАГ-ЖИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С настоящото становище, в качеството си на регистрирано вероизповедание в Република България и заинтересувана страна по горепосоченото конституционно дело, Българска Лютеранска Църква **изцяло се присъединява към искането** на групата народни представители от 39-то Народно събрание за обявяване за противоконституционни на текстове от Закона за вероизповеданията /обн. ДВ бр. 120/29.12.2002 г./.

Според разпоредбата на чл. 9 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи /Европейската конвенция/, свободата на религията е една от основите на демократичното общество. В този смисъл регламентирането на правото на религия от новия закон за вероизповеданията и неговите ограничения са от изключителна важност не само за развитието на гражданското общество, но и за съществуването и развитието на нашето вероизповедание.

Възможността на религиозната ни общност да съществува автономно е застрашена от ограниченията в закона относно нашите вътрешни правила. **Автономното съществуване** на религиозните общности е елемент на плурализма в демократичното общество, а вътрешната организация е един от аспектите от свободата на религиозните убеждения по смисъла на чл. 9 от Европейската конвенция.

Според нас именно от свободата на религията зависи **плурализмът** като неделима съставка на демократичното общество, позволяващ на вероизповеданията, включително и на Българска

Лютеранска Църква, да могат самостоятелно и в пълен обем да упражняват правото на религия, незастрашени в един момент от фаворизиране на определено вероизповедание. Равноправното съществуване на различните вероизповедания в РБългария е гаранция за свободното и необезпокоявано развитие и на нашето вероизповедание.

Поставянето от закона в привилегировано положение на Българската православна църква се явява спрямо нас **дискриминация** и ни поставя в неравностойно положение чрез регламентирането на определена религия в закона за вероизповеданията и освобождаването ѝ от задължение за регистрация.

Пред нас застава **потенциалната заплаха** от уреждане по подобен начин на бъдещи ситуации между нашето и други вероизповедания. Ролята на държавата при обстоятелства на напрежение между религиозните общности, което е неизбежно последствие на плурализма, е не да премахва причините за напрежението, като елиминира плурализма, а да гарантира търпимост между съперническите си групи. */Европейски съд по човешките права, 14.121999 г., делото Сериф срещу Гърция/*

Българска Лютеранска Църква подкрепя напълно искането на народните представители за обявяване за противоконституционни на текстове от Закона за вероизповеданията и се съгласява с направената от тях аргументация. Молим, също така, Конституционният съд при постановяване на своето решение да вземе предвид изложеното от нас в настоящото становище.

Ръководител на Българска Лютеранска Църква:

.....
/Георги Каракостов/

